

Fonds; herom maa saaledes inoedsees nærmere Underretning.

Iblandt Forskudene for 1849 er et stort Forskud paa 15,000 Rbd. (nu til Rest 14,600 Rbd.) til en af Fæderlandet, navnlig formeddelt Seieren ved Fredericia, vel fortjent Militair, hvortil Resten meest bestaaer i Udlag til Præmier for Livsfor- sikringspollcers Fornøjelse, der ere deponerede hos Finantserne, navnlig af Tillægs- præmier for Militaire, hvilke Alle kunne forhaabes at ville blive tilbagebetalte inden søie Tid ved Indeholdelse i Vedkommendes Gager. Den lille Rest af egentlige Forskud; der saaledes bliver tilbage for 1849, har været motiveret ved ganske specielle Omstændigheder, da den almindelige Forfrift er, at Forskud ei kan tilstaaes.

c. Ved Insurrectionens Udbrud i Hertugdømmerne i Marts 1848 var Gagen for 1ste Qvartal allerede anvist de sig der dengang opholdende Embedsmænd saavel som de her- værende hertugdømmelige Embedsmænd, som senere flygtede til Hertugdømmerne, for dem Alle, efter Fradrag af hvad der skulde indholdes paa deres Gageforskud. Om Udbetaling af Gagerne har fundet Sted efter de paa Hovedkassen i Rendsborg udstedte Anviisninger, har man ikke her kunnet komme til Kundskab om; de ved Anviisningen decourterede Forskudsafdrag have derfor ei heller kunnet ansees som erlagte, men ere kun bemærkede i Marginen. For disse Debitorens Vedkommende maa Listen saaledes betragtes som affluttet med Udgangen af Maret 1847.

d. Det er vistnok paafaldende, at Gageforskudene netop ere stegne i de Aar, der fulgte nærmest paa den ifølge allerhøieste Resolution af 25de April 1844 truffne Foranstaltning af en maanedlig Forelæggelse gennem Finantsdeputationen af samtlige indkomne Ansøgninger om større Forskud end eet Qvartals Gage. Dette kan imidlertid

forklares af følgende specielle Omstændigheder:

Foranstaltningen i sig selv levede til et større Antal Ansøgninger om Forskud, idet Militair-Statene, som tidligere vare ubelukkede fra Forskud directe af Finantskassen, nu medtoges, og navnlig fra Landmilitair-Statene et stort Antal meldte sig, som ikke vilde være kommet i Betragtningen, hvis Forskudene skulde været afholdte af Statens egen Budgetsum. Og dernæst medførte Dyr- tiden i Aarene 1846 og 1847, at en stor Deel Embedsmænd, som vare indskrænkede til deres faste Gager, søgte Hjælp til deres Udkomme hos Finantserne, hvilken tilstodes dem efter Omstændighederne, deels ved Gratificationer eller Understøttelser, som andetsteds kom til Udgift i Statsregnskabet, deels ved Forskud paa Gagerne.

e. Endnu vil her være at erindre, at, da samtlige Gageforskud bleve holdte udenfor Budgettet, ligesom de derpaa aarligt indkomne Afdrag, maatte de fremtræde aldeles extraordinairt i de siden 1841 bekjendtgjorte Regnskabs-Oversigter. Dette skeete paa den Maade, at der ved Slutningen af Stats- Udgifterne i Hoved-Regnskabs-Oversigten anførtes hvad der var udbetalt mere paa saadanne Forskud, end der var indkommet paa samme Konto i Aarets Løb.

De Foranstaltninger, der i 1844 søiedes til Berigtigelse af Forskudene (se ovenfor), bleve frugtesløse, idet næsten alle Debitorerne, forsaavidt de besvarede de i denne Henseende udgaaede Opfordringer, erklærede sig ude af Stand til at gjøre Afdrag, ialtsald noget synderligt Afdrag paa Forskudene. Et Par Aar derefter indtraadte Dyrtiden, og det fandtes da saameget mindre gjørligt at gribe til alvorligere Foranstaltninger; tvertimod blev deri funden Anledning til at lade Afdragene standse, hvor det lod sig gjøre, uden at tabe den stillede Sikkerhed.